

publiceret, kun går op til 1979, er den en tiltrængt ajourføring af litteraturen. I forhold til SPS-bibliografierne er Eliasens og Pedersens bibliografi på den ene side bredere, idet den registrerer al litteratur. Det vil sige, at den som noget nyt også medtager ikke-skandinaviske forskeres undersøgelser samt ikke-politologers arbejder, når de skønnes relevante. På den anden side er bibliografien også snævrere, da den dels blot medtager litteraturen vedrørende Danmark, Norge og Sverige, dels kun registrerer litteratur om følgende fire hovedemner: politiske institutioner og eliter, politisk deltagelse, den politiske beslutningsproces og den offentlige sektor. Disse fire overordnede emner er igen inddelt i en række underemner.

Bibliografien består af tre dele: de synoptiske oversigter, nationalbibliografierne plus en kort komparativ bibliografi. Den tager udelukkende publicerede bøger og artikler i tidsskrifter med, og det kan naturligvis diskuteres, om den ikke også burde have medtaget andre typer af litteratur, f.eks. konferencebidrag. Under alle omstændigheder er det en tiltrængt, fornyende og nyttig bibliografi, der giver overblik over den eksisterende litteratur.

Peter Sørensen

Steen Steensen: *Den sociale komedie. De intellektuelles vej til magten*. (Forlaget i Haarby, 1982). 332 s.

I denne bog – der må karakteriseres som en debatbog eller snarere et polemisk indlæg – er det forfatterens tese, at alle revolutioner i princippet foregår og ender på samme måde. De intellektuelle er de revolutionære. Deres mål er klasseherredømmet. Når de har erhvervet en vis materiel og åndelig styrke, slår de til og nedkæmper den vaklende overklasse. I denne kamp allierer de intel-

lektuelle sig med underklassen, idet de forkynder, at det er underklassens stræben efter frihed, lighed og solidaritet, der er revolutionens mål. Når kampen er slut og magten opnået, sættes hjælpeklassen på plads, og de nye herrer former samfundet efter deres interesser. Denne tese forsøger forfatteren at sandsynliggøre med den franske revolution i 1789, den russiske i 1917 og studenteroprøret i 1960'erne. Tesen er ganske stimulerende, men højst diskutabel.

Resten af bogen bruges til en behandling af den intellektuelle klasse i dag – sammensætning, magterobring, magtbasis, undertrykkelses- og udbytning-metoder – men forfatteren er så ensidig og hadsk i sit angreb på de intellektuelle, at det er svært at tage ham alvorligt.

Peter Sørensen

Dansk politihistorisk bibliografi 1682-1938. Ved Lisbeth Dilling og Hans Mikkelsen. (Politi-historisk Selskab, 1983). 88 s.

Denne udmærkede lille bibliografi omfatter om ved 1.000 numre om politiets historie op til enhedspolitiets indførelse 1938.

Registret er kombineret forfatter-, emneords-, periodika- og stednavneregister, og det fungerer tåleligt. Den emnemæssige og bibliografiske afgrænsning er ret kompliceret, men fremstillet på en overskuelig måde. Tre sider med en arbejdsbeskrivelse lader ane, at der er tale om et arbejde, udført af biblioteksstuderende. Dette afsnit burde nok have været fjernet i den publicerede udgave, da det har liden interesse for bibliografiens brugere. Til gengæld er det udmærket, at der er seks sider om politiets udvikling i perioden; samt en liste over den gennemgåede litteratur til bibliografien.

Ib Gejl